

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

Lietuvos turto vertintojų asociacijai
Lukiškių g. 5-414
LT-01108 Vilnius

2015-05-28 Nr. (17.3)-5K-1504190)-6K-1504245
Į 2015-05-09 Nr. 01-03/15/02 / 01-03/03(15)

Lietuvos turta ir verslą vertinančių įmonių
asociacijai
Lukiškių g. 5-414
LT-01108 Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimo
Lietuvos socialdemokratų partijos frakcijos
visuomeniniam patarėjui
Š. Gintilui
baltaud@centras.lt
Gedimino pr. 53
LT-01109 Vilnius

DĖL SIŪLYMŲ DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS TURTO IR VERSLO VERTINIMO PAGRINDŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO

Finansų ministerija išnagrinėjo Jūsų 2015 m. vasario 9 d. raštu Nr. 01-03/15/02 / 01-03/03(15) pateiktus siūlymus dėl šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo (toliau – Įstatymas) pakeitimo.

1. Dėl siūlomo Įstatymo 2 straipsnio 15 dalies pakeitimo.

Vietoj šiuo metu Įstatymo 2 straipsnio 15 dalies, pagal kurią „Turto ir verslo vertinimo metodika – Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos priimtas teisės aktas, kuriame reglamentuojama tarptautiniuose vertinimo standartuose ir Europos vertinimo standartuose nustatytų turto ir verslo vertinimo metodų šiuose standartuose nustatytais vertinimo atvejais taikymo Lietuvos Respublikoje procedūros ir tvarka“, nustačius Jūsų siūlomą Turto vertinimo metodikos sąvokos apibrėžtį, pagal kurią „Turto vertinimo metodika – Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos priimtas teisės aktas, kuriame reglamentuojami Tarptautiniuose vertinimo standartuose ir Europos vertinimo standartuose nustatyti turto ir verslo vertinimo principai Lietuvos Respublikoje“, kiltų klausimas, kodėl Tarptautiniuose vertinimo standartuose ir Europos vertinimo standartuose jau nustatyti turto ir verslo vertinimo principai turėtų būti dar kartą tvirtinami Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos

Dokumentas I

priimamu teisės aktu. Be to, toks siūlymas prieštarautų Įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatytam Tarptautinių vertinimo standartų ir Europos vertinimo standartų taikymo Lietuvos Respublikoje mastui. Pagal Įstatymo 6 straipsnio 1 dalį turto arba verslo vertinimas atliekamas Tarptautiniuose vertinimo standartuose ir Europos vertinimo standartuose nustatytais turto ir verslo vertinimo metodais, šiuose standartuose nustatytais vertinimo atvejais, todėl konkretūs turto ir verslo vertinimo metodai ar vertinimo atvejai Įstatyme nėra detalizuojami. Tarptautiniuose vertinimo standartuose ir Europos vertinimo standartuose nustatytų turto ir verslo vertinimo metodų juose nustatytais atvejais taikymo Lietuvos Respublikoje procedūros ir tvarka pagal Įstatymo 6 straipsnio 2 dalį reglamentuojamos Turto vertinimo metodikoje.

Siekdami, kad būtų išvengta Tarptautinių vertinimo standartų ir Europos vertinimo standartų nuostatų konkurencijos ir praktinio taikymo dviprasmybių, taip pat atsižvelgdami į tai, kad nėra pateikiami Jūsų argumentai dėl šiuo metu galiojančio teisinio reguliavimo aptariamam klausimui pakeitimo poreikio, manome, kad tokio siūlymo įgyvendinimas netikslingas.

2. Dėl Įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 3 punkto pakeitimo.

Įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 3 punkte būdo prievėsmsio „išsamiai“ vartojimas yra tikslingas ir pagrįstas, nes jis paaiškina šioje nuostatoje nurodytą veiksmą „nurodytus“, t. y. nurodo, kaip bus atliekamas šis veiksmas. Be to, aptariamam atveju būdo prievėsmsio „išsamiai“ vartojimas suponuoja būtinybę, esant nepakankamam reglamentavimui, tikslinti (papildyti reikalingomis nuostatomis ar jų atsisakyti) Turto ir verslo vertinimo metodiką. Todėl, vietoje siūlymo atsisakyti Įstatyme vartoti būdo prievėsmsį „išsamiai“, esant poreikiui išsamiai reglamentuoti teisėtų, pagrįstų lūkesčių ir interesų, apdairumo ir atsargumo, pakeitimo kitu turtu arba verslu ir alternatyvaus turto arba verslo panaudojimo kriterijus Turto vertinimo metodikoje, patvirtintoje Lietuvos Respublikos finansų ministro 2015 m. balandžio 27 d. įsakymu Nr. 1K-159 (toliau – Turto vertinimo metodika), galėtų būti pateikti siūlymai dėl Turto vertinimo metodikos papildymo konkrečiomis nuostatomis.

Kadangi Jūsų teikiamas siūlymas nėra grindžiamas jokiais Įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 3 punkto pakeitimo poreikį lemiančiais argumentais, manome, kad tokio siūlymo įgyvendinimas netikslingas.

3. Dėl Įstatymo 5 straipsnio 3 dalies papildymo.

Šiuo metu galiojančio Įstatymo 5 straipsnio 3 dalies 4 punkte nustatyta, kad turto arba verslo vertė gali būti nustatoma pagal kitus Tarptautiniuose vertinimo standartuose ir Europos vertinimo standartuose nustatytus turto arba verslo vertės nustatymo pagrindus. Todėl Jūsų siūlomas aptariamoms nuostatomis pakeitimas būtų tikslingas tik tuo, atveju jeigu Tarptautiniuose vertinimo standartuose arba Europos vertinimo standartuose toks turto arba verslo vertės nustatymo pagrindas būtų nenustatytas.

Kadangi Jūsų teikiamas siūlymas nėra grindžiamas tokio siūlymo įgyvendinimo poreiki lemiančiais argumentais, manome, kad jo įgyvendinimas netikslingas.

4. Dėl Įstatymo 6 straipsnio 1 ir 2 dalių pakeitimo.

Nors žodžiai „atvejis“ ir „tikslas“ pagal savo apibrėžtį turi persidengiančią prasmę, Įstatyme naudojami skirtingame kontekste. Įstatymo 4 straipsnyje nustatytas baigtinis turto arba verslo vertinimo atvejų sąrašas (privalomasis turto arba verslo vertinimas, vertinimas vidaus reikmėms, kai to pageidauja užsakovas). Turto arba verslo vertinimo tikslai detalizuojami Turto vertinimo metodikoje ir yra orientuoti į norimą pasiekti dalyką (t. y. vertinimas, reikalingas perleidžiant turto arba verslo nuosavybę, sudarant finansines ataskaitas, įkeičiant turtą arba verslą ir t. t.). Iš esmės kiekvienas turto arba verslo vertinimo atvejis gali turėti ne vieną turto arba verslo vertinimo tikslą. Tokių turto ir verslo vertinimo atvejų ir tikslų santykį lemia teisinio reguliavimo aplinka, užsakovo ar kitų ūkinių vienetų poreikiai. Todėl, siekiant nuoseklaus turto ir verslo vertinimo reglamentavimo, Įstatymo 6 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatų pakeitimas netikslingas.

5. Dėl Įstatymo 8 straipsnio 2 punkto pakeitimo.

Įstatymas reglamentuoja skirtingų turto rūšių – kilnojamojo ir nekilnojamojo bei ūkinės veiklos – verslo vertinimą. Tokia rūšinė vertinimo objektų klasifikacija suponuoja skirtingas turto ir verslo vertintojų kvalifikacijos sritis ir kiekvienos iš jų suteikimo organizavimo principus. Esant skirtingoms vertintojų kvalifikacijos sritims, suvienodintas bazinio pasirengimo (išsilavinimo) reikalavimas prieštarautų turto ir verslo vertintojų kvalifikacijos skirstymo pagal atskiras sritis principui. Todėl manome, kad Įstatymo 8 straipsnio 2 punkte nustatytas skirtingas asmenų, siekiančių tapti turto arba verslo vertintojais, išsilavinimo reikalavimas atitinka Įstatyme nustatytą vertinimo objektų ir vertintojų kvalifikacijos klasifikaciją, yra pagrįstas ir jį keisti nėra tikslinga.

6. Dėl Įstatymo 9 straipsnio 4 dalies pakeitimo.

Šiuo metu galiojančio Įstatymo 9 straipsnio 4 dalies nuostatos nustatytos siekiant sudaryti galimybę identifikuoti turto arba verslo vertintoją neatskleidžiant tam tikrų jo asmens duomenų (asmens kodo ar kitų duomenų, nurodytų asmens tapatybę patvirtinančiame dokumente). Tokia turto arba verslo vertintojo identifikavimo galimybė tampa ypač aktuali turto arba verslo vertintojui atliekant, pavyzdžiui, vertinamo nekilnojamojo turto, kuris yra ir užsakovo gyvenamoji vieta, apžiūrą. Kartu turto arba verslo vertintojo kvalifikacijos pažymėjimas su turto arba verslo vertintojo veido atvaizdu sudaro galimybę užsakovui įsitikinti, kad konkretus turto arba verslo vertintojas turi reikiamą kvalifikaciją atlikti turto arba verslo vertinimą. Turto arba verslo vertintojo kvalifikacijos pažymėjime nustatyto privalomo turto arba verslo vertintojo veido atvaizdo aktualizavimo sąlygos ir procedūros esant poreikiui gali būti nustatytos Įstatymo įgyvendinamajame teisės akte.

Įvertinę tai, kas išdėstyta, manome, kad atsisakyti Įstatymo 9 straipsnio 4 dalies netikslinga.

7. Dėl Įstatymo 9 straipsnio 12 dalies 1 ir 6 punktų pakeitimo.

Įstatymo 9 straipsnio 12 dalies 1 ir 6 punktų pakeitimas netikslingas dėl šio rašto 5 punkte išdėstytų argumentų.

8. Dėl Įstatymo 9 straipsnio 13 dalies 1 punkto pakeitimo.

Turto arba verslo vertintojo profesijai yra keliami aukštesni kvalifikaciniai, etikos, taip pat ir nepriekaištingos reputacijos reikalavimai. Šiuo metu galiojančiame Įstatyme reglamentuota nepriekaištingos reputacijos sąlyga, susijusi su asmens padarytais nusikaltimais, taikomos ir kitų profesijų, kurios reglamentuojamos specialiaisiais įstatymais, asmenims. Todėl manome, atsisakyti šiuo metu esamos Įstatymo 9 straipsnio 13 dalies 1 punkto nuostatos „taip pat teistas už kitus nusikaltimus, kol teistumas neišnykęs“ netikslinga.

9. Dėl Įstatymo 10 straipsnio 3 dalies 2 ir 3 punktų pakeitimo.

Įstatymo 10 straipsnio 3 dalies 2 ir 3 punktų pakeitimas netikslingas dėl šio rašto 5 punkte išdėstytų argumentų.

10. Dėl Įstatymo 10 straipsnio 3 dalies pakeitimo.

Įstatymo 10 straipsnio 3 dalies 1–5 punktuose reglamentuojamos būtinosios sąlygos, reikalingos vienai iš turto arba verslo vertintojo atsakomybės užtikrinimo priemonių – turto arba verslo vertintojo kvalifikacijos pažymėjimo galiojimo apribojimui – taikyti. Turto arba verslo vertintojo profesinė veikla yra svarbi ekonomine prasme ir neatsiejama nuo viešojo intereso, todėl labai svarbu, kad turto arba verslo vertintojo atsakomybės užtikrinimo priemonių įgyvendinimas būtų veiksmingas ir proporcingas siekiamam tikslui. Turto arba verslo vertintojo kvalifikacijos pažymėjimo galiojimo apribojimo paskirtis yra ne tik ir ne tiek nubausti teisės aktų nesilaikantį turto arba verslo vertintoją, bet visų pirma įvykdyti prevenciją. Apribojus tik konkrečios turto arba verslo vertintojo kvalifikacijos srities pažymėjimo galiojimą, jei tai nėra vienintelė turto arba verslo vertintojo turima kvalifikacija, turto arba verslo vertintojo teisinė padėtis iš esmės nepasikeistų arba pasikeistų nedaug, todėl tokios turto arba verslo vertintojo atsakomybės užtikrinimo priemonės taikymas neturėtų reikiamos įtakos aplinkybėms, dėl kurių ji taikoma, ir nesudarytų galimybes pasiekti reikiamo tikslo. Vertindami išdėstytus argumentus, manome, kad nustatytų turto arba verslo vertintojo atsakomybės užtikrinimo priemonių, susijusių su turto arba verslo vertintojo kvalifikacijos pažymėjimo galiojimo apribojimu, taikymo mastas yra objektyviai proporcingas siekiamam tikslui ir Jūsų siūloma apimtimi keisti Įstatymo 10 straipsnio 3 dalį netikslinga.

11. Dėl Įstatymo 10 straipsnio 3 dalies 5 punkto ir 11 dalies pakeitimo.

Įstatymo 10 straipsnio 3 dalies 5 punkto ir 11 dalies pakeitimas netikslingas dėl šio rašto 5 punkte išdėstytų argumentų.

12. Dėl Įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir 4 dalies pakeitimo.

Siūlymas atsisakyti nepriklausomo turto vertintojo ir turto arba verslo vertinimo įmonės privalomojo civilinės atsakomybės draudimo reikalavimo prieštarauja Įstatymo nuostatomis siekiamos sukurti patirtos žalos dėl turto arba verslo vertintojo veiksmų ar neveikimo atlyginimo garantijų sistemos veikimo principui. Įstatyme nenustačius civilinės atsakomybės draudimo privalomumo sąlygos, jis įgaus savanoriškumo prasmę, todėl nesudarys galimybės užtikrinti ne tik užsakovo interesus, bet ir pačių turto arba verslo vertinimo įmonės ar nepriklausomo turto arba verslo vertintojo interesus dėl galimo nemokumo rizikos įvykus draudžiamajam įvykiui.

Privalomojo civilinės atsakomybės draudimo paslaugos kainos dydis, mūsų nuomone, taip pat nėra pakankamas argumentas atsisakyti privalomojo civilinės atsakomybės draudimo reikalavimo. Draudimo įmonės paslaugų kainodara yra draudimo įmonės veiklos politikos klausimas, kuriam nėra taikomas valstybinis reguliavimas. Kartu manome, kad draudimo paslaugos kainos didėjimą galėjo lemti ir tokie veiksniai, kaip pakitusi situacija kredito ir mokėjimų rinkoje, išsamesnė draudimo įmonės veiklos rizikos analizė, įvertinant turto arba verslo vertinimo rezultatų įtaką visos Lietuvos Respublikos finansų sistemos tvarumui, ar panašiai.

Įvertinę Jūsų pateiktus argumentus, manome, kad tvarios garantijų sistemos dėl patirtos žalos dėl turto arba verslo vertintojo veiksmų ar neveikimo atlyginimo veikimas vertintinas kaip svaresnis argumentas, todėl Jūsų siūlymas pakeisti Įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir 4 dalies nuostatas laikytinas netikslingu.

13. Dėl Įstatymo 14 straipsnio 2 dalies 3 punkto pakeitimo.

Įstatymo 2 straipsnio 11 dalyje nustatyta, kad turto arba verslo vertė – turto arba verslo naudingumo tam tikru momentu matas, nustatytas pagal atitinkamą turto arba verslo vertinimo metodą, kurio taikymo procedūros ir tvarka nustatytos Turto ir verslo vertinimo metodikoje. Nustatyta tvarka nustatytas turto arba verslo naudingumo tam tikru momentu matas visada turės tik kiekybinę išraišką. Be to, Jūsų siūlymo įgyvendinimas ribotų teismo diskreciją vertintojui ekspertui pateikti teismui aktualius klausimus dėl ginčijamos turto arba verslo vertės nustatymo principų (pvz., metodo pasirinkimo pagrįstumo, taikytų pataisos koeficientų pagrįstumo ar pan.). Todėl Įstatymo 14 straipsnio 2 dalies 3 punkto nuostatų papildymas žodžiu „dydžio“ yra netikslingas.

14. Dėl Įstatymo 17 straipsnio 1–4 dalių pakeitimo.

Įstatymo 17 straipsnio 1–4 dalių pakeitimas netikslingas dėl šio rašto 12 punkte išdėstytų argumentų.

15. Dėl Įstatymo 17 straipsnio 2 dalies pakeitimo.

Įstatymo 17 straipsnio 2 dalies nuostatas tikslinti nėra tikslinga, nes pagal Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo Nr. VIII-1202 17 straipsnio pakeitimo įstatymą (TAR, 2014-10-17, 2014-14277), kuris įsigaliojo 2015 m. sausio 1 d., Įstatymo 17

straipsnio 2 dalis nustato, kad „metinė minimali civilinės atsakomybės privalomojo draudimo suma yra ne mažesnė kaip 87000 eurų.“

16. Dėl Įstatymo 17 straipsnio 5 dalies pakeitimo.

Įstatymo 17 straipsnio 5 dalies pakeitimas netikslingas dėl šio rašto 12 punkte išdėstytų argumentų.

17. Dėl Įstatymo 21 straipsnio 6 dalies 4 punkto pakeitimo.

Įstatymo 21 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad, jeigu yra sudaroma nepriklausomo turto arba verslo vertintojo ar turto arba verslo vertinimo įmonės ir užsakovo rašytinė sutartis, techninė užduotis nėra privaloma. Todėl manome, kad Įstatymo 21 straipsnio 6 dalies 4 punktą neturėtų kelti praktinio taikymo nepatogumų ir jo nuostatų keisti netikslinga.

18. Dėl Įstatymo 21 straipsnio 8 dalies pakeitimo.

Įstatymo 21 straipsnio 8 dalies pakeitimas netikslingas dėl šio rašto 4 punkte išdėstytų argumentų.

19. Dėl Įstatymo 22 straipsnio 4 dalies 4 punkto pakeitimo.

Įstatymo 22 straipsnio 4 dalies 4 punkto nuostatos, siekiant absoliutaus teisinio reglamentavimo detalumo, galėtų būti papildytos siūloma nuostata turto arba verslo vertinimo ataskaitoje nurodyti ne tik vertinimo atvejį, bet ir vertinimo tikslą. Jūsų siūloma papildoma informacija galėtų būti teikiama ir kartu su Įstatymo 22 straipsnio 4 dalies 13 punkte nurodyta informacija. Todėl, įvertinus siūlomo pakeitimo mažareikšmiškumą ir galimybę teikiamą siūlymą įgyvendinti kitomis praktinėmis priemonėmis, Įstatymo 22 straipsnio 4 dalies 4 punkto pakeitimas netikslingas.

20. Dėl Įstatymo 22 straipsnio 4 dalies 12 punkto pakeitimo.

Siūloma Įstatymo 22 straipsnio 4 dalies 12 punktą papildyti žodžiais „ir individualūs požymiai“. Pažymėtina, kad vertinamo turto arba verslo individualius požymius reikia nurodyti ataskaitoje įgyvendinant Įstatymo 22 straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatas.

21. Dėl Įstatymo 23 straipsnio 1 ir 2 dalių pakeitimo.

Vienas iš šiuo metu galiojančio Įstatymo tikslų buvo ir yra užtikrinti ikiteisminio ginčų dėl turto arba verslo vertinimo kokybės nagrinėjimo instituto veikimą. Todėl siūlymas atsisakyti priežiūros įstaigos (Turto vertinimo priežiūros tarnybos) pareigos nagrinėti turto arba verslo vertinimo ataskaitų atitiktį Įstatymo 22 straipsnyje nustatytiems reikalavimams prieštarautų Įstatymo tikslui ir turto arba verslo vertintojų veiklos rezultatų vartotojų interesų gynimo principams. Kartu norėtume pastebėti, kad Jūsų teikiama nuomonė dėl „užsakovų ir viešojo sektoriaus institucijų atstovų masinio piktnaudžiavimo savo teisėmis be pakankamų argumentų, remiantis tik savo nuomonėmis, o atskirais atvejais su tikslu daryti spaudimą turto vertintojams dėl jiems palankesnių rezultatų turto arba verslo vertinimo ataskaitose“ turėtų būti pagrįsta faktinėmis

aplinkybėmis. Priešingu atveju tokia nuomonė galėtų būti vertinama tik kaip gynybinė turto arba verslo vertintojų pozicija, nepagrįstai menkinanti užsakovą ir viešojo sektoriaus institucijų vardą.

22. Dėl Įstatymo 24 straipsnio 1 dalies pakeitimo.

Įstatymo 24 straipsnio 1 dalies pakeitimas netikslingas dėl šio rašto 4 punkte išdėstytų argumentų.

23. Dėl Įstatymo 26 straipsnio 2 dalies 3 punkto pakeitimo.

Įstatymo 26 straipsnio 2 dalies 3 punkto pakeitimas netikslingas dėl šio rašto 21 punkte išdėstytų argumentų.

24. Dėl Įstatymo 28 straipsnio 1 dalies 2 punkto pakeitimo.

Įvertinus turto ir verslo vertintojų priežiūros sistemoje vyraujančio turto ir verslo vertintojų savireguliacijos mechanizmo tendencijas ir praktikuojančių turto vertintojų atstovavimo turto ir verslo vertintojų priežiūros sistemoje sudaromuose organuose, palyginti su turto arba verslo vertinimo veikla nesiverčiančiais, tačiau Įstatyme nustatytus reikalavimus atitinkančiais asmenimis santyki, nėra siekiama didinti šio santykio atskirtį. Be to, Įstatymo 28 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatos nesukuria Finansų ministerijai praktinio įgyvendinimo problemų. Todėl manome, kad Įstatymo 28 straipsnio 1 dalies 2 punkto pakeitimas netikslingas.

25. Dėl Įstatymo 29 straipsnio 5 dalies pakeitimo.

Įstatymo nuostatos yra taikomas tik turto arba verslo vertintojo kvalifikaciją turintiems asmenims. Panaikinus turto arba verslo vertintojo kvalifikacijos pažymėjimo galiojimą turto vertintojas nėra laikomas Įstatymo subjektu. Asmenų, neturinčių turto arba verslo vertinimo kvalifikacijos, teisė verstis ūkine veikla, taip pat jos ribojimas nėra ir neturėtų būti Įstatymo reguliavimo dalykas. Todėl manome, kad siūlomas Įstatymo 29 straipsnio 5 dalies pakeitimas netikslingas.

26. Dėl Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo pakeitimo įstatymo 2 straipsnio pakeitimo.

Siūlymo dėl Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo pakeitimo įstatymo 2 straipsnio pakeitimo įgyvendinimas netikslingas dėl visų šiame rašte išdėstytų argumentų ir prieštaravimo teisės aktų rengimo principams.

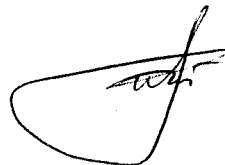
27. Dėl Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo pakeitimo įstatymo 3 straipsnio 2 dalies pakeitimo.

Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo pakeitimo įstatymo 3 straipsnio 2 dalies nuostatos yra tiesiogiai siejamos su Įstatymo 8 straipsnio 2 ir 3 punktų nuostatų įgyvendinimu ir neturėtų sukurti visų turto arba verslo vertintojų lygiateisiškumo principą pažeidžiančių sąlygų ir palikti Įstatyme spragų, kai turto arba verslo vertintojui keliamų reikalavimų neatitinkantys turto arba verslo vertintojai galės atlikti turto arba verslo vertinimą. Siekiant

eliminuoti minėtas aplinkybes, Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo pakeitimo įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje buvo nustatytas terminas „iki 2018 m. sausio 1 d.“. Tokia Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo pakeitimo įstatymo nuostata Įstatymo įsigaliojimo dieną – 2012 m. gegužės 1 d. – užtikrino turto arba verslo vertintojų, turinčių praktinę patirtį ir išlaikiusių turto arba verslo vertintojo kvalifikacijos egzaminus, tačiau neatitinkančių Įstatymo 8 straipsnio 2 ir 3 punktuose nustatytų reikalavimų, teisėtų lūkesčių principo įgyvendinimą. Todėl manome, kad Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo pakeitimo įstatymo 3 straipsnio 2 dalies nuostatų pakeitimas siūloma apimtimi prieštarautų jų reguliuojamam tikslui ir bendriesiems teisės principams, kurių taikymas turto arba verslo vertinimo srityje neturi būti išimtis.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir apibendrinama pateiktus argumentus, Finansų ministerija laikosi nuomonės, kad Jūsų pateiktų Įstatymo pakeitimų įgyvendinimas nėra tikslingas ir siūlytų turto ir verslo vertinimo veiklos reglamentavimo pokyčių iniciatyvas išreikšti koncentruojantis į paaišėjusį Įstatymo įgyvendinamųjų teisės aktų tobulinimo poreikį. Maloniai lauksime Jūsų konkrečių pasiūlymų, kuriais galėtų būti užtikrintas turto ir verslo vertinimo reglamentavimo Įstatymo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose išsamumas ir aiškumas, sudarytos sąlygos spręsti teisės aktų nuostatų praktinio taikymo problemas, kartu didinant turto ir verslo vertinimo paslaugų kokybę ir vertinimo rezultatų patikimumą.

Finansų viceministras

Aloyzas Vitkauskas